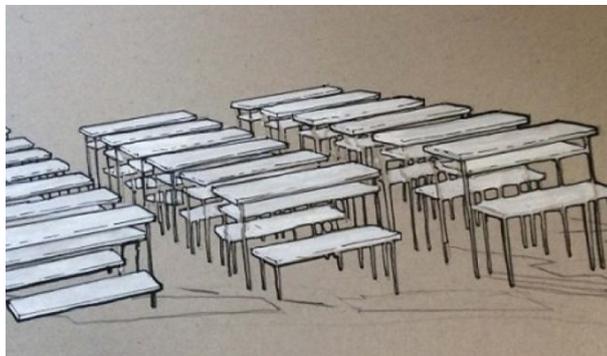

Του **Διονύση Αμπάτη** *

Στο πολυνομοσχέδιο-είσοδο στο 4ο μνημόνιο (το 2ο «αριστερό») των νέων αντιλαϊκών μέτρων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όπου σφαγιάζονται για μια ακόμα φορά μισθοί, συντάξεις και εργασιακά δικαιώματα, προστέθηκαν και οι διατάξεις που τροποποιούν, σε αντιδραστική κατεύθυνση για τους εργαζόμενους και κατά απαίτηση σχολαρχών και «θεσμών» το άρθρο 28 για τα ιδιωτικά σχολεία του Ν.4415/2016, γνωστού και ως νόμο Φίλη.

Η νέα νομοθεσία για την Ιδ. Εκπαίδευση ψηφίστηκε τον Αύγουστο του 2016, επί ηγεσίας Ν. Φίλη στο ΥΠΠΕΘ και περιλάμβανε τα άρθρα 28, 29 και 30 για τα ιδιωτικά σχολεία, τα ΦΜΕ και τα ΚΞΓ.

Θυμίζουμε ότι οι ίδιες διατάξεις υπήρχαν και σε ν/σ του ΥΠΠΕΘ επί ηγεσίας Μπαλτά/Κουράκη το 2015 , που όμως ποτέ δεν έφτασε στην Βουλή αφού η πρώτη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ υποχώρησε αμαχητί στις λυσσαλέες αντιδράσεις του μνημονιακού μετώπου τρόικας και σχολαρχών/φροντιστηριαρχών.

Πριν από λίγους μήνες λοιπόν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πανηγύριζε υποτίθεται μια δύσκολη νίκη της «Αριστερής» διακυβέρνησης, ενώ στην πραγματικότητα ο Ν.4415 δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να επαναφέρει μια στοιχειώδη νομιμότητα σε ένα εργασιακό χώρο που είχε μετατραπεί από τις προηγούμενες νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις σε μια πραγματική ζούγκλα εργοδοτικής αυθαιρεσίας/τρομοκρατίας και φοροδιαφυγής, σε ένα νέο Ελντοράντο των εμπόρων της εκπαίδευσης.

Αλλά αυτή η «νίκη» φαίνεται ότι κράτησε μόνο λίγους μήνες, χωρίς στην πράξη να προλάβει καν να εφαρμοστεί.

Οι βλαπτικές μεταβολές των τροποποιήσεων αφορούν καταρχήν στην αφαίρεση της

αρμοδιότητας από τον Σύλλογο Διδασκόντων να αποφασίζει για τη σύνταξη του ωρολογίου προγράμματος. Η αρμοδιότητα ανήκει πλέον μόνο στον διευθυντή του σχολείου σε συνεργασία με τον υπεύθυνο σχολικό σύμβουλο. Η δεύτερη βλαπτική μεταβολή αφορά στις αποζημιώσεις απόλυσης/συνταξιοδότησης που μειώνονται στο επίπεδα όλων των υπόλοιπων ιδιωτικών υπαλλήλων. Πάγιο αίτημα των Ιδιωτικών εκπαιδευτικών ήταν η αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης να εξομοιωθεί με αυτήν των δημόσιων συναδέλφων τους.

Η πιο κρίσιμη όμως αλλαγή αφορά στο κανονιστικό πλαίσιο των απολύσεων των Εκπαιδευτικών των Ιδ. σχολείων, η απελευθέρωση των οποίων αποτελούσε πάντα τον διακαή πόθο των σχολαρχών. Αυτό που κερδίζουν οι ιδιοκτήτες με την τροποποιητική διάταξη στο πολυνομοσχέδιο, είναι η διευκόλυνση/απορρύθμιση των απολύσεων και μάλιστα σε δύο επίπεδα.

Σημειώνουμε ότι με βάση τον Ν. Φίλη οι Ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί απολύονται από τον ιδιοκτήτη του σχολείου, εκτός από τις περιπτώσεις που συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι (μηδενισμός ωραρίου λόγω κατάργησης τμημάτων/τάξεων ή κλείσιμο του σχολείου, βιολογικής αδυναμίας, συνταξιοδότησης, πειθαρχικά/ποινικά παραπτώματα) στην περίπτωση της πλήρους αιτιολογημένης από την πλευρά του ιδιοκτήτη, διαταραχής του εκπαιδευτικού κλίματος καθώς και στη περίπτωση ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι καταγγελίες από τον Διευθυντή του σχολείου (που είναι πάντα άνθρωπος του ιδιοκτήτη) που στηρίζονταν στις δύο παραπάνω περιπτώσεις, έπρεπε να γίνουν υποχρεωτικά για δύο συνεχόμενες ακαδημαϊκές χρονιές και ελέγχονταν από τον Διευθυντή εκπαίδευσης ο οποίος διορίζεται μεν από την εκάστοτε κυβέρνηση, δεν παύει όμως να είναι εκπαιδευτικός και ο ίδιος. Η τελική απόφαση σε κάθε περίπτωση για την νομιμότητα/καταχρηστικότητα της καταγγελίας της ιδιοκτησίας κρινόταν από τα κεντρικά υπηρεσιακά συμβούλια (ΚΥΣΠΕ, ΚΥΣΔΕ) στην βάση των εκθέσεων του Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος είχε το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση, ως κρατικό, ανώτερο στέλεχος εκπαίδευσης να κρίνει την καταγγελία πριν συντάξει την έκθεσή του προς τα ανώτερα υπηρεσιακά συμβούλια. Με την νέα διάταξη καταργούνται τα παραπάνω και ορίζεται από το ΥΠΠΕΘ «ανεξάρτητη Επιτροπή» τριών δικαστών (πρωτοδίκες από τα τμήματα εργατικών διαφορών των Πρωτοδικείων) η οποία θα κρίνει με νομικά κριτήρια αλλά όχι παιδαγωγικά, όχι την έκθεση του Διευθυντή εκπαίδευσης, αλλά τις ίδιες τις καταγγελίες/εκθέσεις του σχολάρχη, δύο συνεχόμενων ακαδημαϊκών ετών (και του σχολικού συμβούλου στο δεύτερο ακαδημαϊκό έτος, αν και μόνο ο ίδιος ο σχολικός σύμβουλος το θεωρήσει απαραίτητο!), που θα αποτελούν στην ουσία «αξιολόγηση» από την πλευρά του εργοδότη όχι μόνο του παιδαγωγικού έργου του εργαζόμενου αλλά όπως καταλαβαίνουμε και της συνολικότερης συνδικαλιστικής/πολιτικής του θέωρησης και δράσης. Η απόφαση της επιτροπής

υποβάλλεται στον Διευθυντή εκπαίδευσης ο οποίος απλά έχει δέσμια αρμοδιότητα εντός 3 ημερών να υλοποιήσει την απόφαση της επιτροπής. Το δεύτερο επίπεδο απορρύθμισης περιλαμβάνει την κατάπτυστη πρόβλεψη της αυτοδίκαιης απόλυσης του εργαζομένου αν η «ανεξάρτητη επιτροπή» των δικαστικών δεν έχει συνεδριάσει εντός 60 ημερών ή δεν έχει βγάλει απόφαση, ή παρέλθουν οι 3 ημέρες για την υλοποίηση από τον Διευθυντή εκπαίδευσης!

Μέχρι τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές δεν έχει γίνει γνωστό αν θα υλοποιηθεί η υπόσχεση του Γαβρόγλου στην ΟΙΕΛΕ, να αλλάξει με νομοτεχνική βελτίωση η απαράδεκτη πρόβλεψη για την αυτοδίκαιη απόλυση και αν η απόλυση θα μπορεί να γίνεται ακόμα και μέσα στην ακαδημαϊκή χρονιά.

Με υποταγμένη την ηγεσία του ΥΠΠΕΘ, οι ανεξέλεγκτοι πλέον σχολάρχες ενώ κρυφά πανηγυρίζουν, με χυδαίο και ανιστόρητο θράσος χαρακτηρίζουν δημόσια τις τροπολογίες ως ενίσχυση της «μπολσεβικοποίησης» και «σοβιετοποίησης» της Ιδιωτικής εκπαίδευσης. Ο συνάδελφος σε ένα ιδιωτικό σχολείο που γνωρίζει ότι ο σχολάρχης μπορεί μεθοδευμένα να τον στοχοποιήσει και να τον απολύσει εκμεταλλευόμενος το τροποποιημένο κανονιστικό πλαίσιο, όχι μόνο όταν διεκδικεί και αγωνίζεται με τους συναδέλφους του για τα εργασιακά τους δικαιώματα αλλά και όταν η συνολικότερη παιδαγωγική του γραμμή και αντίληψη δεν ταιριάζει με το πλαίσιο λειτουργίας που επιβάλλει ο σχολάρχης-ιδιοκτήτης, όταν αντιμετωπίζει τα παιδιά ως μαθητές και όχι ως πελάτες που πληρώνουν για να αγοράσουν το «εμπόρευμα» που πουλάει ο σχολάρχης, πολύ δύσκολα θα δώσει τις μάχες που απαιτούνται.

Υπάρχει άμεση ανάγκη συγκρότησης ενός μαζικού και αποφασισμένου μετώπου εργαζόμενων εκπαιδευτικών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα που μαζί με το υπόλοιπο εργατικό και λαϊκό κίνημα θα παλέψει για την ακύρωση στην πράξη των πολιτικών που ιδιωτικοποιούν/εμπορευματοποιούν την παιδεία και λεηλατούν την δουλειά και την ζωή μας.

Διονύσης Αμπάτης,
Παρεμβάσεις Ιδ. Εκπαιδευτικών
μέλος ΔΣ ΣΕΦΚ και ΟΙΕΛΕ

Δημοσιεύτηκε σε συντομευμένη εκδοχή στο ΠΡΙΝ στις 21.5.2017